

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02018/2013-ERU

V Ostravě dne 29. dubna 2013

Číslo jednací: 02018-8/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-02018/2013-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 26. února 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost TZB Kladno s. r. o., IČ: 28428161, se sídlem Třebízského 466, 273 09 Kladno – Švermov, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost TZB Kladno s. r. o., IČ: 28428161, se sídlem Třebízského 466, 273 09 Kladno – Švermov, se tím, že v rozporu s ust. § 78 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v průběhu výstavby plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě č. p. 1223 v ulici U Remízku v obci Hořovice provedl bez souhlasu vlastníka měřicího zařízení zásah do tohoto zařízení tak, že v době od 27. června 2012 do 29. června 2012 neoprávněně provedl jeho demontáž a zpětnou montáž, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti TZB Kladno s. r. o., IČ: 28428161, se sídlem Třebízského 466, 273 09 Kladno – Švermov, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 04613.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti TZB Kladno s. r. o., IČ: 28428161, se sídlem Třebízského 466, 273 09 Kladno – Švermov, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 046131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 26. února 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností TZB Kladno s. r. o., IČ: 28428161, se sídlem Třebízského 466, 273 09 Kladno – Švermov (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 78 odst. 3 energetického zákona v průběhu výstavby plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě č. p. 1223 na ulici U Remízku v obci Hořovice provedl bez souhlasu vlastníka měřicího zařízení zásah do tohoto zařízení tak, že v době od 27. do 29. června 2012 neoprávněně provedl jeho demontáž a zpětnou montáž.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků šetření provedeného Úřadem.

II. Průběh provedeného šetření

Kontrolní šetření bylo Úřadem zahájeno na základě oznámení společnosti [redacted] [redacted] doručeného na adresu Úřadu dne 31. července 2012. V tomto oznámení je uvedeno, že je společnost Hořovická teplárenská, s.r.o., provozovatelem centrálního vytápění na základě licence udělené Úřadem s předmětem podnikání výroba a rozvod tepelné energie a na základě smlouvy o dodávkách tepla [redacted] [redacted] a dodávala teplo a teplou vodu do domu č. p. 1223. Společnost Hořovická teplárenská, s.r.o., dále uvádí, že dne 2. července 2012 prováděla v dopoledních hodinách zápisy spotřeby tepla

dálkovým přenosem, přičemž bylo zjištěno, že dům č. p. 1223 v Hořovicích neměl žádnou spotřebu, neboť měřidlo nezaznamenalo žádný stav. Na základě této skutečnosti byl do domu č. p. 1223 v Hořovicích vyslán zaměstnanec této společnosti, který zjistil, že jsou násilně odstraněny plomby na měřicím zařízení a zařízení je nešetřně demontováno. Dne 4. července 2012 společnost [REDAKCE] tyto skutečnosti oznámila Policii ČR, která učinila výjezd. Do místnosti, kde bylo měřicí zařízení umístěno, se však již nedostali, neboť zde byly osazeny nové dveře, které byly zamknuté. Společnost [REDAKCE], dále v oznámení uvedla, že dne 4. června 2012 obdržela od [REDAKCE] dopis, ve kterém jí bylo oznámeno, že došlo k nainstalování nového zdroje vytápění a odpojení měřicího zařízení, přičemž ona o tomto počínání dopředu nevěděla a neudělila k němu souhlas. Dále v oznámení uvedla, že jí byl tímto počínáním znemožněn přístup k jejímu zařízení včetně měřáku a toto zařízení bylo necitlivě odstraněno.

Dne 4. července se dostavil k podání vysvětlení pan [REDAKCE], který uvedl, že dne 2. července 2012 prováděl v dopoledních hodinách zápis spotřeby tepla pomocí dálkového přístupu, přičemž u domu č. p. 1223 v Hořovicích nebyl načten stav měřicího zařízení. Dále uvedl, že dne 3. července 2012 šel zkontrolovat stav měřáku fyzicky a zjistil, že měřicí zařízení sice bylo na svém místě, ale bylo odpojené a demontované. Tímto odpojením a demontáží došlo k odpojení plomb. Pan [REDAKCE] dále konstatoval, že nedokáže posoudit, zda došlo k poškození měřáku a nedokáže ani posoudit, zda došlo ke škodě na předmětném zařízení, ani zda došlo k neoprávněnému odběru tepelné energie. Dále uvedl, že na místě hovořil se správcem objektu panem [REDAKCE], který konstatoval, že si uvědomuje pochybení, a že zajistí, aby bylo měřicí zařízení namontováno zpět.

Při kontrolním šetření bylo zjištěno, že dne 4. července 2012 obdržela společnost [REDAKCE] oznámení o instalaci nového zdroje, ve kterém je uvedeno, že v domě č. 1223 v Hořovicích byl instalován nový zdroj na výrobu tepla a teplé vody a z tohoto důvodu bylo měřicí zařízení společnosti [REDAKCE] na nezbytně krátkou dobu odpojeno a opětovně zapojeno.

Dne 16. října 2012 zaslala společnost [REDAKCE] Úřadu čestné prohlášení o skutečnosti, že je vlastníkem měřicího zařízení v domě č. p. 1223 na adrese U Remízku, Hořovice, což doložila potvrzením o prodeji předmětného zařízení vystaveným společností [REDAKCE].

Dne 19. října 2012 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že termín demontáže a opětovného osazení měřicího zařízení byl v období od 27. června 2012 do 29. června 2012. Dále uvedl, že realizoval stavbu v budově č. p. 1223 na ulici U Remízku v obci Hořovice s názvem [REDAKCE] [REDAKCE] která jednoznačně definuje jako součást díla i realizaci v místě, kde se nacházela i dříve instalovaná předávací stanice včetně měřičů tepla. Účastník řízení dále uvedl, že celou situaci včas před zahájením prací okolo dne 1. června 2012 konzultoval se zástupcem

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedeném šetření zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 02018-2/2013-ERU dne 26. února 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Účastník řízení tohoto práva využil a dne 13. března 2013 bylo na adresu Úřadu doručeno vyjádření vedené pod č. j. 02018-3/2013-ERU, ve kterém účastník řízení potvrzuje, že byla demontáž a zpětná montáž provedena jeho zaměstnanci a dále uvádí, že bylo s vlastníkem objektu, [REDAKCE], sjednáno, že zajistí potřebný souhlas pro provedení prací s měřicím zařízením, což je uvedeno v zápise o předání staveniště na listu č. 110744, a vlastník objektu byl upozorněn účastníkem řízení dne 20. června 2012, že ve dnech od 27. června 2012 do dne 29. června 2012 budou probíhat předmětné práce, což je uvedeno v zápise o předání staveniště na listu č. 110746. Účastník řízení dále uvádí, že byly práce provedeny dle požadavků vlastníka objektu (objednatele díla) a dle názoru účastníka byly tyto práce prováděny a s vědomím [REDAKCE] o čemž však nemá účastník řízení žádný doklad. Účastník řízení má za to, že vzhledem ke skutečnosti, že jsou mu známy požadavky na provedení měření, byla zpětná montáž provedena odborně a tímto jednáním nevznikla tak společnosti [REDAKCE]

[REDAKCE] Účastník řízení v závěru svého vyjádření uvedl, že ho celá vzniklá situace mrzí a doufá, že bude brzy vyřešena, k čemuž je i nadále plně k dispozici.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 14. března 2013 spis kontrolního orgánu, sp. zn. 08336/2012-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 02018-4/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající ze spisu sp. zn. 08336/2012-ERU za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Správní orgán zaslal dne 14. března 2013 oznámení o dokazování č. j. 02018-5/2013-ERU, ve kterém účastníka řízení informoval o tom, že 21. března 2013 v 10:00 hod. na adrese dislokovaného pracoviště Energetického regulačního úřadu, Provozní 1, 722 00 Ostrava, kancelář č. 505, bude provedeno dokazování mimo ústní jednání, a to tak, že správní orgán v rámci tohoto dokazování bude provádět důkaz listinou, a to in concreto listinami uvedenými ve správním spise č. j. 02018/2013-ERU. Uvedené oznámení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 14. března 2013.

Správní orgán provedl dne 21. března 2013 v 10:00 hod v souladu s ust. § 53 odst. 6 správního řádu dokazování mimo ústní jednání, při kterém se oprávněná úřední osoba bez přítomnosti dalších osob seznámila s obsahem jednotlivých listin obsažených ve správním

spise č. j. 02018/2013-ERU, o čemž byl vyhotoven protokol o provedení důkazu listinou vedený pod č. j. 02018-6/2013-ERU, který byl vložen do správního spisu.

Dne 25. března 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 02018-7/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení tohoto práva již nevyužil a k podkladům rozhodnutí se nijak dále nevyjádřil.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrhl provedení dalších důkazů a neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu věci

Vlastníkem budovy č. p. 1223 na ulici U Remízku v obci Hořovice je [REDAKCE]. Vlastník budovy se rozhodl z důvodu snížení nákladů na vytápění vybudovat vlastní zdroj tepelné energie, jako náhradu za stávající způsob vytápění.

[REDAKCE] uzavřelo s účastníkem řízení dne 24. května 2012 smlouvu o dílo č. [REDAKCE]. Předmětem této smlouvy je provedení díla „Výstavba plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě“. V této smlouvě, konkrétně v ustanovení článku VII., bod 7.2, se účastník řízení v pozici zhotovitele díla zavazuje mimo jiné dílo provádět v souladu s obecně závaznými právními předpisy a českými právními normami.

[REDAKCE] si nechalo na předmětnou stavbu „Výstavba plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě“ zpracovat projektovou dokumentaci a provedení této stavby v souladu s ust. § 117 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ohlásilo místně příslušnému stavebnímu úřadu, tedy Odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu Hořovice, Palackého náměstí 2, 268 01 Hořovice.

Stavba byla povolena autorizovaným inspektorem [REDACTED]
[REDACTED]

Společenství vlastníků jednotek Hořovice si vyžádalo k předmětné stavbě stanoviska správce distribuční sítě společnosti [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] Všechna výše zmíněná stanoviska dotčených orgánů byla před zahájením stavby vydána.

Účastník řízení byl před začátkem stavebních prací na projektu „Výstavba plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě“ [REDACTED] informován o tom, že měřicí zařízení tepelné energie umístěné v domě č. p. 1223 je vlastnictvím [REDACTED]

Dne 11. června 2012 bylo předáno staveniště a účastník řízení se dohodl s objednatelům díla, [REDACTED], že zajistí souhlas vlastníka měřicího zařízení s provedením jeho demontáže a zpětné montáže tohoto zařízení.

Účastník řízení provedl v době od 27. do 29. června 2012 demontáž a zpětnou montáž měřicího zařízení tepelné energie v domě č. p. 1223, Hořovice. Souhlas vlastníka měřicího zařízení, [REDACTED] s tímto zásahem do měřicího zařízení nebyl před zahájením předmětných prací zajištěn.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 49 odst. 4, ust. § 71 odst. 5 nebo ust. § 78 odst. 3 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 78 odst. 3 téhož zákona.

Ust. § 78 odst. 3 energetického zákona stanoví, že je zakázán jakýkoli zásah do měřicího zařízení bez souhlasu jeho vlastníka. Udělení tohoto souhlasu je nezbytné zejména z důvodu účelu právní úpravy uvedené v ust. § 78 téhož zákona, a sice, že povinností držitele licence na výrobu a rozvod tepelné energie je dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Odběratel má právo na ověření správnosti odečtu naměřených hodnot. Má-li odběratel pochybnosti o správnosti údajů měření nebo zjistí-li závadu na měřicím zařízení, má právo

požadovat jejich přezkoušení. Aby byly dodrženy tyto zákonem stanovené povinnosti ze strany držitele licence na výrobu a rozvod tepla, je nutné, aby ten byl obeznámen se stavem měřicího zařízení. Zejména s ohledem na skutečnost, že osazení, zapojení, údržba a pravidelné ověření správnosti měření je prováděno na náklad držitele licence na výrobu a rozvod tepelné energie, je nutné, aby tento (alespoň prostřednictvím majitele měřicího zařízení, pokud držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie a majitel měřicího zařízení není tatáž osoba) byl nejen obeznámen se stavem měřicího zařízení, ale měl možnost se k veškerým zásahům prováděným na tomto zařízení vyjádřit, a to souhlasně, či nesouhlasně.

Základním znakem předmětné skutkové podstaty je tak samotné provedení zásahu do měřicího zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností do měřicího zařízení zasáhl. Úřad zjistil, že účastník řízení provedl v době od 27. do 29. června 2012 demontáž a zpětnou montáž měřicího zařízení tepelné energie v domě č. p. 1223, Hořovice, přičemž došlo též k odstranění plomb na předmětné zařízení. Tato skutečnost byla potvrzena též účastníkem řízení. Úřad tak jednoznačně prokázal, že došlo k zásahu na měřicím zařízení a že tento zásah při výstavbě nového plynového zdroje provedl účastník řízení.

Samotný zásah do měřicího zařízení však není v rozporu s právními normami. Aby mohl být zásah proveden v souladu s energetickým zákonem, je podmíněn souhlasem vlastníka tohoto zařízení. Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. p) se tak dopustí ten, kdo provede zásah do měřicího zařízení, a to bez souhlasu jeho vlastníka. Dalším znakem předmětné skutkové podstaty je tak neudělení souhlasu vlastníkem měřicího zařízení. Úřad prokázal, že souhlas vlastníka měřicího zařízení, společnosti Hořovická teplotárenská, s.r.o., se zásahem do jeho měřicího zařízení udělen nebyl.

Tím, že účastník řízení prováděl ve dnech 27. – 29. června 2012 stavební práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Výstavba plynového zdroje a bivalentního zdroje v bytovém domě“, při kterých došlo k zásahu do měřicího zařízení tepelné energie, aniž by si před touto činností vyžádal souhlas vlastníka tohoto zařízení, postupoval v rozporu s dikcí ust. § 78 odst. 3 energetického zákona.

Správní orgán se tak při posuzování správního deliktu účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona a zda věděl, že není zařízení, do kterého byl zásah proveden, ve vlastnictví objednatele díla, [REDAKCE])

Skutečnost, že měřicí zařízení tepelné energie není ve vlastnictví majitele objektu č. p. 1223 (objednatele předmětného díla) [REDAKCE], ale je majetkem společnosti Hořovická teplotárenská, s.r.o., je prokazatelně uvedena v příloze číslo 1 technické zprávy k předmětné stavbě předložené Úřadu. Z jednání účastníka řízení lze

jednoznačně usuzovat, že o této skutečnosti věděl, neboť dne 11. června 2012 při předání staveniště sjednal s objednatelem díla, [REDAKCE], že ten zajistí souhlas vlastníka měřicího zařízení s provedením jeho demontáže a zpětné montáže tohoto zařízení. Správní orgán v rámci řízení tak prokázal, že účastníku řízení byla tato skutečnost známa a dále, že mu též byla známa tato zákonem stanovená povinnost zajistit před zásahem do měřicího zařízení souhlas vlastníka.

Účastník řízení si byl prokazatelně vědom, že je při provádění zásahu do měřicího zařízení tepelné energie nutný souhlas jeho vlastníka. Přesto v souladu s touto právní úpravou nepostupoval, neboť on sám si tento souhlas nezajistil a ani před provedením zásahu neověřil, zda byl souhlas získán prostřednictvím třetí osoby.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Správní orgán dále považuje za nutné, vypořádat se s námitkami účastníka řízení.

Úřad uvádí, že ust. § 78 odst. 3 energetického zákona zakazuje jakýkoli zásah do měřicího zařízení bez souhlasu jeho vlastníka. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany měřících zařízení tepelné energie. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí však toho, kdo zásah provede, plně odpovědným za výsledek. Odpovědnosti za správní delikt nemůže zbavit účastníka řízení ani skutečnost, že sjednal se [REDAKCE] zajištění souhlasu vlastníka prostřednictvím tohoto společenství, neboť to, že souhlas získán prostřednictvím [REDAKCE] tak, jak bylo sjednáno, získán nebyl, nemůže být v žádném případě liberačním důvodem a bylo na účastníkovi řízení, aby si skutečnost, zda byl souhlas vlastníka před zásahem do měřicího zařízení udělen, zjistil, příp. si sám tento souhlas vlastníka měřicího zařízení před provedením zásahu do měřicího zařízení vyžádal a bez tohoto souhlasu do zařízení nikterak nezasahoval.

Na naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu nemá vliv ani skutečnost, že byl majitel objektu, který však není vlastníkem měřicího zařízení, upozorněn na to, že předmětné práce budou ve dnech 27. června 2012 až 29. června 2012 probíhat, neboť to nemění nic na skutečnosti, že bez souhlasu vlastníka měřicího zařízení neměl být zásah do tohoto zařízení proveden.

K námitce účastníka řízení, že byly předmětné práce prováděny dle požadavků vlastníka objektu (a objednatele díla) Úřad uvádí, že je věcí každé subjektu, tedy i účastníka řízení, aby postupoval v souladu s právními předpisy bez ohledu na smluvní ujednání. Navíc i ve smlouvě o dílo č. 201169 ze dne 24. května 2012 uzavřené se [REDAKCE] [REDAKCE] konkrétně v ustanovení článku VII., bod 7.2, se účastník řízení v pozici zhotovitele

díla zavazuje mimo jiné dílo provádět v souladu s obecně závaznými právními předpisy a českými právními normami. Tato námitka účastníka řízení je tak zcela irelevantní.

K námitce účastníka řízení, že zpětná montáž byla provedena odborně, neboť jsou účastníkovi řízení známy požadavky na provedení měření, uvádí Úřad, že dle energetického zákona, konkrétně ust. § 78 odst. 1, je nutno osazení, zapojení a údržbu měřících zařízení provádět v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Postup účastníka řízení však v souladu s tímto právním předpisem nebyl. Nejen, že tato skutečnost nemá vliv na naplnění znaků skutkové podstaty předmětného správního deliktu, ale nemůže k ní být přihlédnuto ani jako k polehčující okolnosti při udělení výše pokuty.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, má tak správní orgán za nepochybné, že daným zásahem do měřícího zařízení bez předchozího souhlasu vlastníka došlo k ohrožení zájmu společnosti na přesném měření dodávané tepelné energie, neboť po tomto neodborném demontování a zpětnému namontování, kdy zařízení nebylo ve smyslu výše citovaného zákona o metrologii odborně zapojeno a správnost měření ověřena, mohlo dojít k nepřesnému měření odebrané tepelné energie. Zejména s ohledem na okolnost, že výdaj za tepelnou energii je v současnosti poměrně znatelným výdajem odběratelů, je zájmem každého odběratele, a též zájmem společnosti, aby bylo množství odebrané tepelné energie přesně měřeno. O tom svědčí též legislativní úprava, která stanoví držitelům licence na výrobu a rozvod tepelné energie povinnost měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřícího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, přičemž v tomto případě nebylo měřící zřízení před opětovnou montáží ověřeno v souladu

s ustanovením § 9 tohoto zákona. Úřad má tak za prokázané, že došlo též k naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Tímto svým jednáním se účastník řízení dopustil spáchaní správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 26. února 2013 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchaní a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení tepelné soustavy a zájem na správném měření dodávek tepelné energie pro odběratele tepelné energie. Ve smyslu této ochrany je nutné si v případě provádění jakéhokoliv zásahu do měřícího zařízení tepelné energie vyžádat souhlas vlastníka tohoto zařízení. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení zjevně nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 78 odst. 3 energetického zákona považuje správní orgán za závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává

názor, že poškozením měřicího zařízení může být způsoben závažný následek, tedy správnost a přesnost měření dodávek tepelné energie.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, jež bylo potřeba k tomu, aby byl zásah do měřicího zařízení proveden až po udělení souhlasu ze strany jeho vlastníka. Účastník řízení sice sjednal s objednatelem zajištění tohoto souhlasu, nicméně jeho získání si před provedením zásahu nijak neověřil. Úřad však přihlédl k této skutečnosti, že účastník řízení projevil snahu získat souhlas a měl za to, že byl souhlas následně udělen, jako k polehčující okolnosti při stanovení výše pokuty.

Správní orgán posuzoval také otázku způsobu spáchání správního deliktu. Zejména bylo přihlédnuto k faktu, že při provádění díla, zejména ohledně schválení předmětu díla, bylo (mimo vytýkaný zásah) postupováno v souladu s právními normami a byla vyžádána též všechna potřebná stanoviska správních orgánů. Správní orgán přihlédl k této skutečnosti při udělení výše pokuty jako k polehčující okolnosti.

Správní orgán nezjistil, zda provedeným zásahem skutečně došlo k narušení správnosti měření dodávek, či zda vznikla tímto zásahem škoda na majetku společnosti Hořovická teplárenská, s.r.o., tudíž k těmto skutečnostem při udělení výše pokuty nemohl přihlédnout.

S ohledem na okolnost, že zásah na měřicím zařízení je jednání provedené jednorázově, nemohl správní orgán zohlednit ani délku trvání protiprávního stavu. Správní orgán však při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu a k délce trvání těchto následků. Dle vyjádření účastníka řízení byla montáž měřicího zařízení provedena účastníkem řízení dne 27. června 2012 a zpětná demontáž dne 29. června 2012. Úřad zohlednil tuto dobu v délce 3 dnů jako polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Úřad přihlédl také k vyjádření účastníka řízení doručeného dne 13. března 2013 pod č. j. 02018-2/2013-ERU, ve kterém účastník řízení sděluje, že jej vzniklá situace velmi mrzí a je správnímu orgánu plně k dispozici. Vzhledem k výše uvedenému lze tak říci, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní,

a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Úřad vycházel při stanovení výše pokuty především z údajů, které doložil sám účastník řízení. Účastník řízení Úřadu sdělil, že za rok 2011 vykázal obrát ve výši cca 26 500 000 Kč se ziskem ve výši cca 1 800 000 Kč. S ohledem na tyto údaje je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachatelé sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu

chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Pokuta v uložené výši tak odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 15 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Vašek, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly